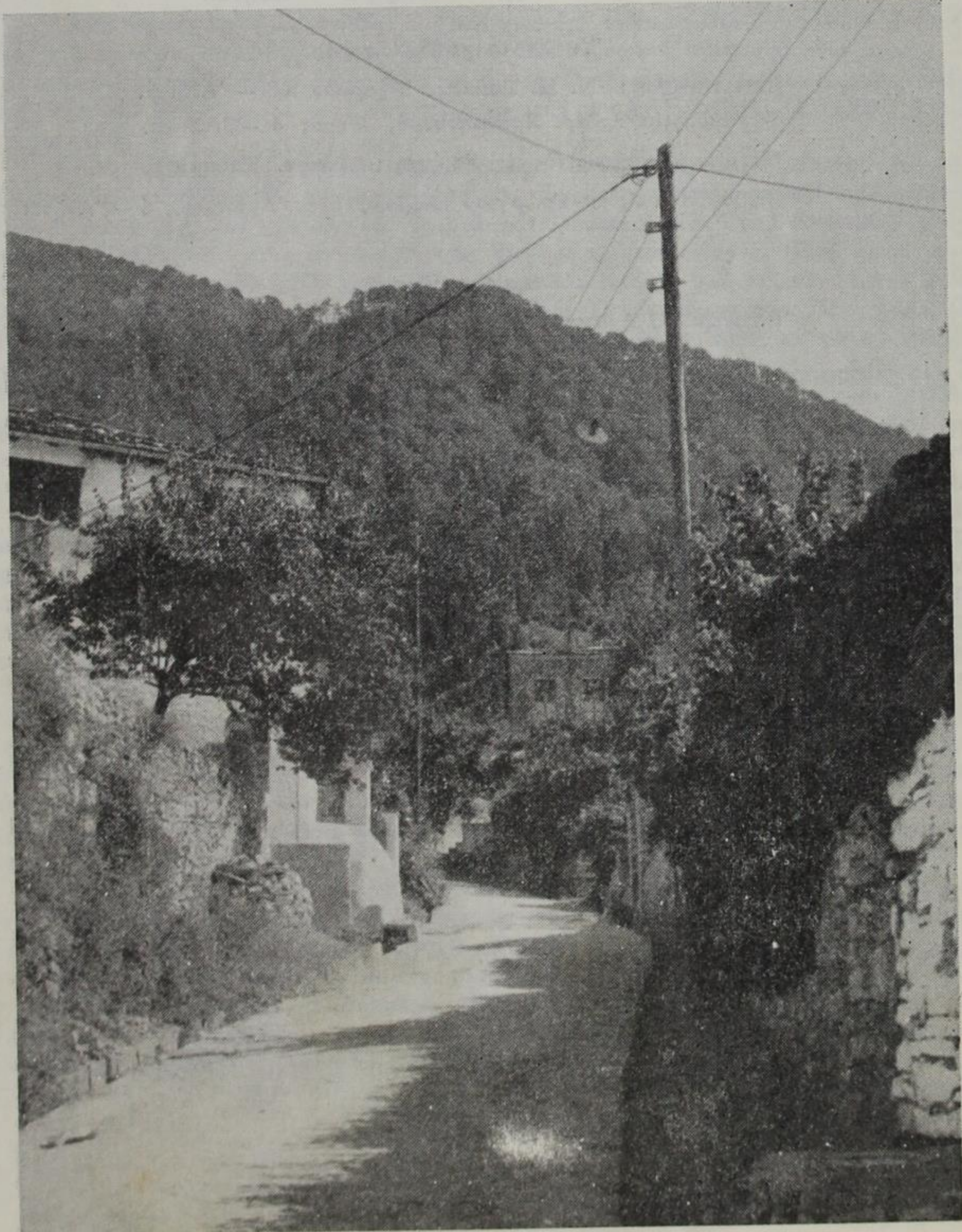

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆
☆☆
☆☆ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1962 ☆☆
☆☆ ΕΤΟΣ Α' ☆☆
☆☆ ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 5 ☆☆
☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν « Ο Α Ω Ο Σ »

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — Ἀθῆναι.

Ἑπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὕλης : Ν. Κ. Τσάκας, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : Χρ. Χρονόπουλος, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτσει : Ἀναστ. Εὐθυμίου

Ἐμβάσματα εἰς κ. Γεώργιον Δόβαν, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ

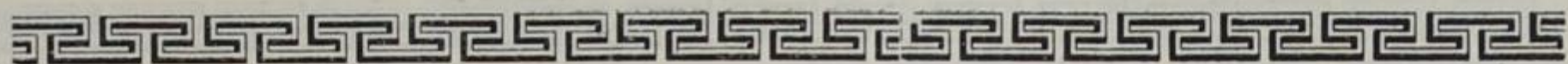
Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.—Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρόσφατα ἐπισκευασθέντας δρόμους τῆς Κονίτσης. Ὁ καλοφτιαγμένος δρόμος, τὰ καταπράσινα περιβόλια καὶ τὸ βουνὸ τῆς Τύμφης συνδέτουν μιὰ ξεχωριστὴ ὠμορφιά. Εἶναι ὁ δρόμος ποὺ ὀδηγῆ ἀπὸ τὸ Δημαρχιακὸ Κατάστημα στὴν Ἐκκλησίᾳ

τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Οἱ δρομοὶ—τὰ στενὰ καὶ τὰ σοκκάκια—εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἐνέπνευσαν τὸν ποιητὴ γιὰ νὰ γράψῃ τὸ ποίημά του «Κονιτσιώτικα στενὰ» ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλῃ τοῦ παρόντος τεύχους.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΛΑΚΚΑ

Ἐκείνη τὴν ἡμέραν ἔχει μελετηθῆ ὁ ἐπαρχιακὸς δρόμος ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ 19ο χιλιόμετρο τοῦ δημοσίου δρόμου Ἰωαννίνων-Κονίτσης, ἀνεβαίνει τὸ Ροντοβάνι, περνάει τὴ γέφυρα Κόκκαρη, τὸ Γυφτόκαμπο, φθάνει στὸν Ἄωο κάτω ἀπ' τὸ Βρυσοχωρι καὶ συνεχίζεται μέχρι τὴν Κόνιτσα. Σύνολο χιλιομέτρων 101.

Εἶναι δρόμος μεγάλης ὠφελιμότητος γιὰ τὴν περιοχὴ καὶ τὴν Ἐθνικὴ Οἰκονομία, γιὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἀπέραντες δασικῆς περιοχῆς. Καὶ πρὸ παντὸς εἶναι δρόμος ζωτικὸς γιὰ ὅλα τὰ χωριά τῆς Λάκκας, εἴτε αὐτὰ ἀνήκουν στὴν ἐπαρχία Κονίτσης, εἴτε στὴν ἐπαρχία Ζαγορίου-Ἰωαννίνων. Καὶ ὅλοι γνωρίζουμε, πὼς σχεδὸν κάθε χειμῶνα, καὶ μὲ τὰ πρῶτα χιόνια, τὰ χωριά αὐτὰ κλείνονται καὶ προβληματικὸς καθίσταται ὁ ἐπισιτισμὸς των. Πραγματικὰ, εἶναι νὰ διερωτᾶται κανένας πὼς εἶναι δυνατόν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ συμβαίη στὸ δεύτερο ἡμισυ τοῦ 20οῦ αἰῶνα.

Ὁ δρόμος μελετήθηκε ἀπὸ τὸν μηχανικὸ κ. Δανίκα. Καὶ τὰ ΜΟΜΑ ἄρχισαν κι' ὅλας τὴ διάνοιξή του ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ, δηλαδὴ ἀπ' τὸ 19ο χιλιόμετρο πρὸς τὸ Ροντοβάνι. Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι θὰ περάσουν χρόνια πολλά, ὥσπου ἡ ἔρημη ἡ Λάκκα ποὺ ἔχει ἄμεση ἀνάγκη νὰ ἰδῆ ἡλίου φῶς.

Ὅμως, μᾶς μένει ἀνεξήγητο, γιὰτί, μέχρι σήμερον, οἱ παράγοντες τῆς Κόνιτσης δὲν κινήθηκαν πρὸς τὴν κατεύθυνση: νὰ ἀρχίσῃ ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν δική μας πλευρὰ. Τὴν πλευρὰ δηλαδὴ τῆς Κόνιτσης. Δὲν εἶναι μόνο ποὺ γρηγορώτερα, ἀπὸ ἀπόψεως χρόνου, ἡ Κονιτσιώτικη λάκκα θὰ ἀρχίζε νὰ ἐξυπηρετεῖται μὲ αὐτοκινητόδρομο τῆς προκοπῆς. Καὶ τὰ δάση τῆς περιοχῆς καὶ ἡ Κτηνοτροφία τῆς θὰ ἀποκτοῦσαν μιὰ θετικὴ ἀξία. Δὲν εἶναι ποὺ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ διανοίγετο ὁ δρόμος μέσα στὴν Ἐπάνω-Κόνιτσα, ὅπως εἶναι τὸ σχέδιο, καὶ θὰ ἀποκτοῦσε ἡ Κόνιτσα τὸν ἀπολύτως ἀπαραίτητο γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀξιοποίησίν της δρόμο. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς, εἶναι, ποὺ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ διατίθεντο σοβαρὰ χρηματικὰ ποσὰ στὴν ἀγορὰ τῆς Κόνιτσης καὶ τῆς Ἐπαρχίας τῆς καὶ ποὺ θὰ βρῖσκαν ἀπασχόληση κατὰ κάποιον τρόπο εἴτε ἄμεσο εἴτε ἔμμεσο ἀρκετοὶ ἀνεργοὶ ἀπὸ τὴ βασανισμένη αὐτὴν περιοχὴ.

Τὸ ὅλο θέμα εἶναι ἀπὸ τὰ ζωτικώτερα τῆς ἐπαρχίας. Χειμῶνας ἔρχεται. Τὸ ποσοστὸ τῶν ἀνέργων θ' ἀνεβῆ. Ὅλοι ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν Κόνιτσα καὶ τὴν Ἐπαρχία τῆς οἱ κ. κ. Βουλευταὶ ὁ κ. Ἐπαρχος, ὁ κ. Δήμαρχος τῆς Κόνιτσης, καὶ οἱ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων, θὰ πρέπη νὰ κνηγήσουν μὲ πείσμα καὶ ἀποφασιστικότητά τὴν εὐκαιρία, ὥστε νὰ πεισθοῦν οἱ ἀρμόδιοι γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς διανοίξεως τοῦ δρόμου καὶ ἀπὸ τὴ δική μας πλευρὰ. Τὴν πλευρὰ δηλαδὴ τῆς Κόνιτσης.

Γιαν. Λυμ.

ΚΟΝΙΤΣΑ ΚΑΙ ΛΕΣΚΟΒΙΚΙΝΟΙ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΙ

Ἰὺπό ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΟΥΡΛΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

Β

Γιάννινα Χωριό, Κόνιτσα Κασαμπᾶς

(Χαρακτηριστικὴ ἔκφρασις τῶν Τούρκων
τῆς Κόνιτσης)

I
Στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας μᾶς περιέγραψε ὁ ἀείμνηστος Ἡπειρωτογράφος μας Χρηστοβασίλης τὰς σχέσεις τῆς Κόνιτσης μὲ τοὺς Λεσκοβικίνοὺς Τουρκαλβανούς καὶ μὲ τὸν κρυπτοχριστιανισμὸν ἐπὶ δύο ὀλόκληρες γενεές τῶν κατοίκων τῆς Κόνιτσης ποὺ εἶχαν γίνει Τούρκοι, χωρὶς ὅμως νὰ χαλάσουν τὲς ἐκκλησίες τους ἢ νὰ τὲς μεταβάλουν σὲ τζαμιά.

Καὶ ἀπομένει ἤδη πρὸς ἐξέτασιν τὸ συνταρακτικὸν ἐπεισόδιον μὲ τοῦ Παπαγιώργη τὸ ἀμάρτημα, ὅπως τὸ περιγράφει ὁ ἀείμνηστος Ἡπειρωτογράφος μας Χρηστοβασίλης.

Ἄς τοῦ δώσουμε λοιπὸν τὸν λόγον νὰ ὀλοκληρώσῃ καὶ περιγραφὴν τοῦ διηγήματός του.

II

«Τὸ ἀμάρτημα τοῦ Παπαγιώργη ποὺ θὰ διηγηθῶ ἔχει γίνει στὴν Κόνιτσα, λίγα χρόνια πρὶν ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν Τούρκικο ζυγόν.

Μιὰ νύχτα παρουσιάστηκε στὸ σπίτι τοῦ Παπαγιώργη ἓνας Τούρκος καὶ τοῦ λέει :

— Νὰ κοπιᾶσεις Παπα-Γιώργη στὸ σπίτι μου πολὺ σὲ παρακαλῶ, νὰ μοῦ διαβάσεις μιὰ εὐκὴ στή γυναῖκά μου γιατί ἔχει δυὸ μέρες μὲ τοὺς πόνους

καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γεννήσῃ ἀκόμα.

Ἄλλὰ Ἄγά μου—τοῦ εἶπε ὁ Παπα-Γιώργης—φοβοῦμαι νᾶρθω γιατί θὰ τὸ μάθει ὁ Καϊμεκάμης καὶ θὰ μὲ κάνει ἔξορία. Δὲν ἔρχομαι—πήγαινε στὴν εὐκὴ τοῦ Θεοῦ. Πήγαινε στὸ καλὸ ἀγά μου—μὴ μὲ πάρεις στὸ λαιμό σου.

Βλέποντας ὁ Τούρκος τὴν ἐπίμονη ἄρνηση τοῦ Παπᾶ ἔφυγε, ἀλλὰ σὲ λίγο ξαναγύρισε καὶ τοῦ εἶπε ἄγρια κι' ἀπελπισμένα :

Θᾶρθεις Παπᾶ, ἀλλοιώτικα δὲν γίνεται! πεθαίνει ἡ γυναῖκά μου. Δὲν μπορεῖ νὰ γεννήσῃ καὶ φωνάζει : «Φέρτε μου τὸν Παπα-γιώργη ποὺ μὲ γλύτωσε καὶ στὴν ἄλλη τὴν γένναν μὲ τὸ διάβασμά του».

Σὲ λυποῦμαι πολὺ Ἄγά μου, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νᾶρθω—φοβᾶμαι τὸν Καϊμεκάμη.

Τότε ὁ Τούρκος βγάζει μιὰ μαχαίρα καὶ τοῦ λέει : Ἡ ἔρχεσαι ἢ στὴν ἔχωσα στὰ στήθια!

Τί νᾶκανε τότε ὁ καυμένος ὁ Παπα-γιώργης! Ἐμπρὸς γκρεμὸς καὶ πίσω ῥέμα.

Κι' ἔτσι θέλοντας καὶ μὴ, πῆρε τὸ εὐχολόγι του, τὸ πετραχήλι του, ἓνα κηρὶ καὶ λίγο θυμίαμα κι' ἀκολούθησε τὸν Τούρκο τρέμοντας ἀπὸ τὸν φόβου του.

Φθάνοντας στὸ Τουρκόσπιτο διάβασε παράκληση καὶ ὦ! τοῦ θαύματος,

ὕστερα ἀπὸ μισὴ ὥρα γέννησε ἡ Τούρκισσα.

Τὸμαθαν ὅλες αἱ Τούρκισσες τῆς Κόνιτσας—ὅτι ἡ **Φατμέ** τοῦ **Χασὰν Ζέλφου** προσκάλεσε τὸν Παπα-Γιώργη τὴν διάβασε καὶ γέννησε μιὰ χαρά! Κι' ἔλεγαν ἀναμετάξυ τους: Μωρὲ τί καλὸ διάβασμα ἔχει ὁ Παπα-Γιώργης. Βαλλαῖ εἶναι ἅγιος ἄνθρωπος.

Ἔτσι ὁ Παπα-Γιώργης ἔγινε ἀξιαγάπητος σ' ὅλο τὸ Τουρκογυναικاريὸ τῆς Κόνιτσας, κι' ἡ ἀγάπη μεταδόθηκε ἀπ' τὲς Τούρκισσες καὶ στοὺς ἄνδρες τους. Ὁ Παπα-Γιώργης μπαινόβγαινε τὲς νύχτες στὰ Τουρκόσπιτα γιὰ διάβασμα καὶ δὲν τὸν μαρτυροῦσε κανένας στὸν Καϊμεκάμη.

Κάποτε ὅμως ἀρρώστησε κι' ἓνα παιδὶ τοῦ Καϊμεκάμη καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ κάνουν καλὰ οἱ γιατροί. Ἡ πρώτη ὅμως Χανούμισσα τῆς Κόνιτσας ἡ γυναίκα τοῦ ὀνομαστοῦ **Σιαχίν-ἑφέντη**—εἶπε στὴν Καϊμεκάμιναινα.

Καϋμένη Χατιτζέ-χανούμ! δὲν φωνάζεις τὸν Παπα-Γιώργη νὰ σοῦ διαβάσει τὸ παιδὶ νὰ γένει καλὰ;

Ἔτσι κι' ἔγινε.

Ἡ Χανούμ κρυφὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς προσκάλεσε τὸν Παπα-Γιώργη καὶ τὸ διάβασε κι' ἀπ' ἐκείνη τῆ νύχτα κόπηκε ἡ θερμὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ σὲ λίγες μέρες ἔγινε καλὰ.

Τὸμαθε καὶ ὁ Καϊμεκάμης ἀπὸ τὴν Χανούμ τὴν γυναίκα του, κι' ἂν καὶ φανατικὸς Μουσουλμᾶνος φώναζε κρυφὰ τὸν Παπαγιώργη **καὶ τοῦδωκε δέκα λίρες κέρασμα** καὶ συνάμα τὴν ἄδεια νὰ διαβάζει ἐλεύθερα στὰ Τούρκικα τὰ σπίτια, ἀλλὰ μὴν τὸ μάθει ἡ Ἀστυνομία γιὰτὶ τότε ὡς Καϊμεκάμης θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τὸν καταδιώξει.

Ἄλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μείνει γιὰ πολὺ κρυφὸ ἓνα πράγμα πού τὸ ξέρουν πολλοί.

Τὸν κατήγγειλαν τὸν Παπα-Γιώργη οἱ ἄλλοι οἱ Παπάδες καὶ οἱ ἐφοροεπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας στὸν Μητροπολίτη κι' ὁ Μητροπολίτης μὴ ὄντας ντόπιος καὶ ζυμωμένος μὲ τὰ ἦθη

καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, **τὸν ἔκανε ἀργὸ τὸν Παπαγιώργη πάσης ἱεροπραξίας ἐπ' ἀόριστον.**

Πῶς ζοῦσε ὁ καϋμένος ὁ Παπα-Γιώργης ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού τοῦχε ἀφαιρέσει τὸ πετραχήλι ὁ Μητροπολίτης, **ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει!**

Παρηγοριόνταν πάντοτε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ **νέος Μητροπολίτης** πού διαδόθηκε πῶς θάρχονταν στὴν Κόνιτσα θ' ἄκουγε μὲ εὐμένεια τὴν ἀπολογία του, δὲν θὰ τοῦ εὔρισκε κανένα φταίξιμο καὶ θὰ τοῦ ἔδινε πίσω τὸ πετραχήλι καὶ τῶν ἐνορία του.

Ὁ νέος Μητρολίτης ἔφθασε στὴν Κόνιτσα τὸ Σάββατο μὲ τιμητικὴ συνοδεία τεσσάρων καβαλαραίων χωροφυλάκων ἀπὸ τὰ Γιάννινα.

Ὁλος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος τῆς Κόνιτσας καὶ τὴν περιχώρων μὲ τὸν Πρωτοσύγγελο καὶ τοὺς Παπάδες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δέχτηκαν μισὴ ὥρα μακρὰ ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

Παρηκολούθησε ἀπὸ μακρὰ κι' ὁ Παπα-Γιώργης τὴν Μητροπολιτικὴ ὑποδοχὴ, σὰν ἀποδιοπομπαῖος τράγος, φοβούμενος μὴ τοῦ γείνει καμμιά ἀποδοκιμασία.

Ἦστερα ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μητροπολίτη στὴν Κόνιτσα κι' ἀφοῦ περάσανε καναδυὸ ἑβδομάδες παρουσιάστηκε κι' ὁ Παπαγιώργης στὸν νέο Μητροπολίτη, τῶκανε τὴν ἀπαιτούμενη μετάνοια μὲ γονυκλισία καὶ τοῦ φίλησε τὸ χέρι.

Ποιὸς εἶσαι ἐσὺ Παπά μου κι' ἀπὸ πού εἶσαι; τὸν ρώτησε ὁ Μητροπολίτης μὲ πατρικὸ ὕφος πού δὲν ἔμοιαζε καθόλου μὲ τὸ συνειθισμένο τῶν Ἀρχιερέων.

— Εἶμαι ὁ Παπα-γιώργης ἀπ' ἐδῶ μέσα ἀπ' τὴν Κόνιτσα, ἀπάντησε ὁ Παπα-Γιώργης.

Ποιὸς Παπα-Γιώργης! ξαναρώτησε ὁ Μητροπολίτης. Δὲν σὲ εἶδα καμμιά μέρα ἐδῶ... Μήπως ἔλειπες; Ποῦ ἐφημερεύεις;

— Ἐφημέρευα ἀλλὰ δὲν ἐφημερεύω πλειά... Καὶ γιὰτί;—Γιατί μ' ἔχει κά-

νει ὁ Μητροπολίτης ἀργὸ ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

Καὶ γιατί; Μήπως ἔκαμες κανένα μεγάλο ἀμάρτημα; Πές μου τί ἀμάρτημα ἔκανες κι' ἂν δὲν εἶναι πολὺ μεγάλο, θὰ σοῦ φανῶ ἐπιεικῆς.

—Τὸ ἀμάρτημά μου, Σεβασμιώτατε, ἀποκρίθηκε ὁ Παπα-Γιώργης εἶναι ὅτι προσκαλούμουν ἀπὸ διάφορα Τουρκόσπιτα ἐδῶ μέσα στὴν Κόνιτσα, ὅταν εἶχαν κανένα ἄρρωστο καὶ τοὺς διάβαζα εὐκῆς καὶ παρακλήσεις γιὰ νὰ γένουν καλά.

Αὐτὸ Δεσπότη μου μοῦ τὸ ἀπαγόρευσε ὁ Μητροπολίτης. Ἀλλὰ μήπως ἤθελα Δεσπότη μου νὰ πηγαίνω; Μ' ἐπαιρναν διὰ τῆς βίας.

Αὐτὸ Δεσπότη μου εἶναι ὅλο μου τὸ ἀμάρτημα. Στὴν ἱερωσύνη μου Δεσπότη μου καὶ στὸ πετραχήλι μου αὐτὸ καὶ μόνον ἦταν!

—Ἀπὸ σήμερα τοῦ εἶπε ὁ Μητροπολίτης συγκινημένος εἶσαι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἀδικη τιμωρία σου. Πάρε τὸ πετραχήλι σου, διάβαζε εὐκῆς καὶ παρακλήσεις ὅσες μπορέσεις στὰ Τούρκικα τὰ σπίτια καὶ τὴν ἐρχόμενη Κυριακὴ νάρθεις νὰ λειτουργήσεις μαζύ μου στὴν Μητρόπολη!

Ὁ Παπα-Γιώργης μπῆκε δειλὸς σπουργίτης καὶ βγῆκε ἀητός. Φουντουλοῦσε ἀπὸ τὴν χαρά του.

Τὸ βράδυ ἐκείνης τῆς ἡμέρας προσεκάλεσε ὁ Μητροπολίτης ὅλους τοὺς Παπάδες τῆς Κόνιτσας καὶ τοὺς εἶπε ὅτι θᾶκανε ἀργὸ πάσης ἱεροπραξίας ἐκεῖνον τὸν Παπᾶ, ποὺ θᾶρنيώνταν νὰ διαβάσει εὐκῆς καὶ παρακλήσεις στὰ Τουρκόσπιτα.

Αὐτὸς ὁ Μητροπολίτης ἦταν ὁ περιώνυμος Μητροπολίτης Σπυρίδων».

Χρῖστος Χριστοβασίλης

III

Ἐτελειώσαμε...

Μέσα στὰ ὅρια ποὺ μπορούσαν νὰ χωρέσουν αἱ σελίδες τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ δώσαμε μὲ περικοπὴν τῶν περιττῶν τὸ διήγημα τοῦ ἀειμνήστου

Ἡπειρωτογράφου Χριστοβασίλη.

Αἱ σελίδες τοῦ ἐγκρίτου Περιοδικοῦ θὰ προσφέρουν τὴν μεγαλύτερη ὑπηρεσία, ἔαν καὶ ἐφόσον **θὰ διατηρήσουν ζωντανὴ τὴ θύμηση τῶν περασμένων** τόσον στὴν νέα γενεὰ ὅσον καὶ στοὺς ταξιδεμένους.

Ἡ νέα ἰδίως γενεὰ δὲν θὰ μπορούσε νὰ μορφωθῆ μὲ τὴν ἱστορία μονάχα τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων ποὺ μαθαίνει στὸ σχολεῖο, ἀλλὰ πρὸ παντός καὶ κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν θύμηση τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ὠραίων πράξεων καὶ τῶν Παππούδων καὶ Προπάπων τῆς ἐκασταχοῦ **Στενωτέρας Πατρίδος** τους.

Καὶ γιὰ νὰ ὀλοκληρώσουμε τὰ συμπεράσματα τῆς Πατριδογνωστικῆς ἀπόψεως ποὺ ἐγκλείει ἡ δημοσίευσις τῶν δυὸ κατὰ σειρὰν ἀρθρῶν μας γιὰ τὲς σχέσεις τῆς Κόνιτσας μὲ τοὺς Λεσκοβικινούς Τουρκαλβανούς καὶ μὲ τὸ ἀμάρτημα τοῦ Παπαγιώργη, ἄς ἐπιτραπῆ ἓνα ἐρώτημά μας πρὸς τὴν Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸν Σύλλογον Κονίτσης.

Σώζεται ὁ τάφος τοῦ Παπαγιώργη στὴν Κόνιτσα; Τὸν θυμοῦνται οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Κονίτσης; Δὲν θὰ ἦξ ζε μιὰ προσφορὰ στὴν Μνήμη του;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ
Παιδαγωγὸς

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Στὴ σειρὰ τῶν λαϊκῶν ὀργανοπαικτῶν τῆς Κονίτσης ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος (Αὐγούστου 1962) τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» ἔχομε νὰ προσθέσωμε καὶ ἐμεῖς τοὺς ἐξῆς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν περίφημο Μπεκύρη καλοὶ κλαριτζῆδες ἦταν καὶ τὰ παιδιὰ του Λοῦφος καὶ Τζεμάλης. Ἄλλος κλαριτζῆς πάλι ἦταν ὁ Χουσένης, καθὼς καὶ ὁ Νάσιος τῆς Χοντρολένης, καὶ τέλος ὁ περίφημος Σούλιος ἀπὸ τὸ Μπέρκο ποὺ ἔφυγε στὴν Ἀλβανία καὶ ὡς πρόπερσι ποὺ πέθανε ἔπαιζε στὸ

ΑΓΑΘΟΕΡΓΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Συνεχίζομε σήμερα τήν δημοσίευσιν καί ἄλλων ἐπιστολῶν ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο Νικολάου Κ. Βεκιάρη, σχετικῶν μὲ τήν εἰσπραξὴ τῶν εἰς τὸ αὐτοκρατοκρατορικὸ Βασ. Θησαυροφυλάκειο Πετροπόλεως καί ἀλλαχοῦ κατατεθεινομένων ὑπὲρ τῆς πόλεως Κονίτσης χρηματικῶν ποσῶν.

1.—'Ἐπιστολὴ 'Αγίου Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς 'Ιωσήφ πρὸς τὸν 'Αναστ. Μπούμπαν.

Εὐγενέστατε Κύριε 'Αναστάσιε Μπούμπα εὐχόμενος ὀλοφύχως ἡδέως προσαγορεύω.

Παρά τῆς Κοινότητος τῆς πόλεως Κονίτσης παρακαλεῖσθε νὰ ἀναδειχθῆτε τήν 'Ἐπιτροπὴν τῆς συνάξεως τῶν τόκων τῶν δύο λάσσων ἀειμνήστων Παναγιώτου Χ. Νίκου καὶ Μιχαὴλ Διαμάντη Κονιτσιώτη ὡς καὶ ὁ μακαρίτης ἀτάδελφος Σας 'Ιωάννης καὶ νὰ ἀκούσετε τήν θέλησίν μου περὶ τούτων. 'Ἴδου ὅπου σᾶς περικλείω τὰ δύο ἐπιτροπικά αὐτῶν τῶν λάσσων παρακαλῶν κάγω νὰ ἀναδεχθῆκε τὸ βάρος αὐτὸ καὶ ὅσους τόκους ἠθέλατε συνάξῃ νὰ τοὺς ἐμβάσητε πρὸς τὸν ἐδῶ διατρίβοντα εὐγενέστατον Κύρ.

ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῶν Τυράνων. Κατόπιν ἔχομε τοὺς παλιούς βιολιτζῆδες. Τὸ Γιάννη Μπερτόδουλο, τὸν Πέτρο Τσάπη, καὶ τὸν Τοῦρκο Μουράτη. Ἐχομε ἐπίσης καὶ τοὺς παλιούς λαουτιέρηδες ποῦ ἦταν καὶ καλοὶ τραγουδιστάδες. Τὸν τοῦρκο Μάλιο, καὶ τὸ Σπύρο Πιλιάνη ποῦ ἦταν καὶ Τελάλης τοῦ παζαριοῦ.

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Παναγιώτη Σκουμπουρδῆ, ἐπειδὴ ἐγὼ κατ' αὐτὰς μέλλω νὰ ἀναχωρήσω διὰ τὴν Πατρίδα, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι αὐτὴν μου τὴν παράκλησιν θέλετε τὴν δεχθῆ εὐμενῶς ὡς ἀφορῶσαν εἰς μισθὸν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, διὰ τοῦτο θαρρύντως τὴν ἐν χρῶ, ὅθεν καὶ περιμένω ἀπόκρισιν σὺν τῇ δηλώσει τῆς ἀγαθῆς ὑμῶν ὑγείας, ἐν τούτῳ δὲ μένω.

αὐτῶν Αὐγούστου ιε ἐν Κωνσταντινοπόλει.

Τῆς εὐγενείας Σας εὐχέτης πρὸς Θεὸν ἐνθερμος.

'Ο Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς 'Ιωσήφ.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ προβλέψητε ἓνα ἐπάνω καλύμαυχον μάλλινον καλὸν μαῦρον 'Αρχιερατικὸν ρούσικον καὶ νὰ μοῦ τὸ στείλετε διὰ τοῦ ἰδίου κυρ Παναγιώτου Σκουμπουρδῆ τὴν τιμὴν αὐτοῦ ἐπεράσαμεν εἰς λογαριασμὸν του καὶ ἐγὼ ἐνοῦμαι μετὰ τῆς εὐγενείας του. 'Ο ἴδιος

2.—'Αντίγραφον τῆς πρὸς τὸν Κύρ. Κων)νον Ν. Κοδῆν σταλείσης ἐπιστολῆς ἐκ μέρους τῶν 'Εφόρων, 'Ἐπιτρόπων καὶ Προκρίτων τῆς Κωμ. Κονίτσης.

Εὐγενέστατε Κύριε Κων)νε Ν. Κοδῆ.

Εἰς Μόσχαν

Πεποιθότες ἐπὶ τὰ χριστιανικά καὶ φιλογενῆ ὑμῶν αἰσθήματα, προσερχόμεθα μετὰ θάρρους διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν οἱ ὑπογραφόμενοι πρόκριτοι τῆς ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς 'Ηπείρου κειμένης Κωμοπόλεως καὶ οἱ 'Ἐπίτροποι τῶν Κεντρικῶν Αὐτῆς 'Εκκλησιῶν καθυποβάλλοντες τῇ 'Υμετέρα Εὐγενείᾳ, τὰ ἐφεξῆς, μετὰ ταπεινῆς πρὸς Αὐτὴν παρακλήσεως. 'Ο ἀείμνηστος πατριώτης ἡμῶν Μιχαὴλ Διαμάντου Κονιτσιώτης, ἔχει κατατεθειμένον ἐν τῷ

Αὐτοκρ. Βασιλ. Θησαυροφυλακείῳ
Πετροπόλεως ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡμῶν,
χρηματικὸν κεφάλαιον ἐκ ρουβλ. 1786
ἀνθ' οὗ ὑπάρχει ὁ ἀριθ. 18.836 τοκο-
φόρον Γραμματίον ἐκδεδομένον εἰς ὄνο-
μα ἡμῶν οὗτινος οἱ τόκοι καθ' ἑξαμη-
νίαν εἰσεπράττοντο αὐτόθι ἕως πρὸ
μικροῦ παρὰ τοῦ Μακαρίτου Ἀβέρωφ
καὶ ἐνεβιβάζοντο ἡμῖν μέσον τῶν Κυρ.
Ἐπιτρόπων τῶν ἐν τῇ Πόλει Ἰωαν-
νίνων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀγαθοεργῶν
καταστημάτων, οἵτινες ἐλάβανον αὐ-
τοὺς μετὰ τῶν διὰ τὴν πόλιν αὐτῶν
προωρισμένων.

Ἦδη λοιπόν, ἀποβιώσαντος τοῦ
Κυρ. Ἀβέρωφ Ἐπιτρόπου ἡμῶν, καθυ-
στεροῦνται οἱ τόκοι δύο ἐτῶν, ἐνῶ
ἔχομεν ἀπολύτους ἀνάγκας τῶν μικρῶν
ἡμῶν καταστημάτων. Διὸ ἀποκατα-
στήσαντες ὑμᾶς σήμερον πληρεξούσιον
ἐπίτροπόν μας διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν
τε καθυστερουμένων καὶ ἐπὶ μελλόν-
των τόκων τοῦ Γραμματίου αὐτοῦ
δι' ἰδιαιτέρου πληρεξουσίου Ἐπιτρο-
πικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ ἤδη συγχρό-
νως λαμβάνετε, ἰκετεύομεν θερμῶς
ὑμᾶς διὰ τῆς παρούσης, συνοδευούσης
τὸ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπικόν, ὅπως ἐξ
ἀγαθῆς καὶ φιλανθρώπου προαιρέσεως
εὐαρεστηθῆτε καὶ δεχθῆτε τὴν ἐπιτρο-
πείαν ταύτην, ὑπ' ὅψιν ἔχοντες, ὅτι
διὰ τῆς εὐεργεσίας ταύτης εὐεργετεῖτε
τὴν πτωχὴν ἡμῶν Πατρίδα. Ὅσον δ'
ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν τῶν καθυστε-
ρουμένων τόκων, ὡς καὶ τῶν μελλόν-
των, προλαμβάνομεν εἰπεῖν ὑμῖν
ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι διὰ τὴν σμικρό-
τητα τοῦ ποσοῦ θέλετε ἀποστείλει
ἐκάστοτε ὁμοῦ μὲ τοὺς τῶν Κυρίων
Ἰωαννιτῶν καὶ μέσον τῶν Κυρ. Ἐπι-
τρόπων αὐτῶν ἐμβάζοντες ἡμῖν, ὡς
ἐγένετο καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

Ταῦτα ἐκθέτοντες καὶ παρακαλοῦ-
ντες, ἐσμὲν βέβαιοι, ὅτι ὑμετέρα εὐγέ-
νεια ἐν τῇ καλοκαγαθίᾳ της θέλει ἀνα-
δεχθῆ τὸ βᾶρος τῆς ἐπιτροπείας ταύ-
της. Ἐφ' ᾧ καὶ διατελοῦμεν ἐσαεὶ εὐ-
γνωμονοῦντες.

Τῆ 5 Νοεμβρ. 1878 Κόνιτσα.

Τῆς ὑμετέρας εὐνεείας ταπεινοὶ
φίλοι καὶ εἰς τὰς διαταγὰς ὑμῶν προ-
θυμώτατοι.

Οἱ Πρόκριτοι τῆς Κωμοπολ. Κονίτσης

Γεώργιος Π. Βεκιάρης
Βασίλειος Στ. Μοκόρου
Νικόλαος Κ. Βεκιάρης
Δημήτριος Ἡγουμενίδης
Κων)νος Π. Φλώρος

Οἱ Ἐπίτροποι

Παναγιώτης Στ. Ρούβαλης
Δημήτριος Νάτσης

Ἐτερον ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον
ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἐφόρων
Κωνσταντίνου Π. Φλώρου, Σπυρίδω-
νος Χρήστου Πατέρα καὶ Παναγιώτου
Στ. Ρούβαλη ἀπευθύνθη πρὸς τὸν
ἴδιον Κων)νον Ν. Κοδῆν ὑπὸ τὴν αὐ-
τὴν ἡμερομηνίαν, δι' ἧς παρακαλεῖται
ἵνα εἰσπράξῃ τοὺς τε καθυστερημένους
καὶ μέλλοντας τόκους τοῦ παρὰ τοῦ
ἀειμνήστου Παναγιώτου Χατζῆ Νίκου
κατατεθέντος ποσοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ μέρει
ἐκ ρουβλ. 1428 δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ.
22004 ἐκδεδομένου Γραμματίου ἐπ'
ὀνόματι τῶν ἐφόρων τῆς Κωμοπόλεως
Κονίτσης.

Τῆ 5 Νοεμβρ. 1878

Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος
Ἡγουμενίδης

3.—Πρὸς τὸ Σεβαστὸν ἐπὶ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας
Ἐκπαιδεύσεως Ἐπιτροπείον τῆς
Ἑλλάδος.

Κύριε Ἐπιτροπὲ,

Συνεπεία τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29
Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους 1881 δια-
βιβασθείσης διὰ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις
ὑμ. Προξενείου πρὸς τὴν Κοινότητα
τῆς Κωμοπόλεως Κονίτσης ἐπιστολῆς
τοῦ ἐν Βλαχίᾳ διαμένοντος συμπολίτου
ἡμῶν Δημ. Δερδέκη, δι' ἧς δηλοῦται
ὅτι ὁ ρηθεὶς ἐνεβίβασεν εἰς τὸ Ἑμέτε-
ρον Σεβ. Ἐπιτροπείον φράγκα 24.036,
ἧτοι εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας καὶ

Η ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ο ξένος που έρχεται για πρώτη φορά στην Κόνιτσα δεν παραλείπει να επισκεφθῆ καὶ τὴν ταπητουργικὴ σχολή, πού ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα ἕνα ἀπὸ τὰ στολίδια τῆς γραφικῆς πόλεως.

Στὴν σχολὴ θὰ τὸν ὑποδεχθῆ ὁ διευθυντῆς της, ὁ ὁποῖος πρόθυμα θὰ τοῦ δείξῃ τοὺς 10 ταπητουργικοὺς ἰστούς, στοὺς ὁποίους ὑφαίνονται ἰσάριθμοι τάπητες, καὶ θὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὴν διαδικασίαν τῆς κατασκευῆς των.

Ἐὰν πάλι θελήσῃ νὰ μάθῃ τὸ ἱστορικὸ τῆς σχολῆς, πρόθυμα ὁ κ. Ταστζόγλου θὰ τοῦ παράσῃ τὶς παρακάτω πληροφορίες:

Ἡ ταπητουργικὴ σχολὴ μαζὺ μὲ ἄλλες 20 ἴδιες σχολῆς πού βρίσκονται σκορπισμένες στὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν προγράμματος τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν φτωχῶν πόλεων καὶ χωρίων τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Οἱ σχολῆς αὐτὲς

τριάκοντα ἔξ, ὅπως καταθέσῃ ταῦτα ἐντόκως τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον ὅπου ἂν ἐγκρίνῃ ἵνα ἐκ τοῦ τόκου αὐτῶν τὸ μὲν ἥμισυ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐντελέστερον καταρτισμὸν τῆς ὑπαρνούσης ἐν τῇ ἄνω Κονίτση Ἑλλ. Σχολῆς, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ πρὸς ἱδρυσιν καὶ διατήρησιν ἑνὸς Νηπιαγωγοῦ αὐτόθι, ἐλλείποντος ἄχρι τοῦδε, παρακαλεῖται τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον ὅπως εὐαρεστηθῆ καὶ ὑποδείξῃ ἡμῖν τὸ μέσον, δι' οὗ θὰ λαμβάνωνται οἱ τόκοι τῶν κατατεθειμένων κεφαλαίων πρὸς συντήρησιν τῶν ὡς εἴρηται ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς κωμοπόλεως ἡμῶν. Ἐν τούτοις εὐέλπιδες ὅτι θέλομεν τύχει τοῦ προσδοκωμένου ὑποσημειούμεθα εὐσεβᾶστως.

Ἐν Κονίτση τῇ 1 Ἀπριλίου 1889

Ταπεινοὶ Θεράποντες

Οἱ Ἐφορο-Ἐπίτροποι τῶν
ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς
Κωμοπόλεως Κονίτσης

ὑπάγονται διοικητικῶς στὸν Ἑλληνικὸν Ταπητουργικὸν Ὄργανισμὸν (Ε.Τ.Ο.) πού ἐδρεύει στὴν Ἀθήνα.

Ἡ Ταπητουργικὴ σχολὴ Κονίτσης ἐτέθη εἰς λειτουργίαν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1958 ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γρηγ. Ταστζόγλου, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε διαμένει οἰκογενειακῶς στὴν Κόνιτσα. Στούς 10 ταπητουργικοὺς ἰστούς πού διαθέτει σήμερα ἀπασχολοῦνται 21 μαθήτριες οἱ ὁποῖες προσφέρουν τὶς ἀποκτηθεῖσες γνώσεις των ἐναντι ἀμοιβῆς. Κάθε ἰστός ἀπασχολεῖ δύο μαθήτριες, πού ἐν συνεργασίᾳ ἀναλαμβάνουν τὴν ὕφανσιν ἑνὸς τάπητος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τὸ τέλος. Ὅλες οἱ μαθήτριες ἡλικίας ἀπὸ 15 ἕως 24 χρόνων εἶναι κορίτσια φτωχῶν οἰκογενειῶν τῆς Κονίτσης, καὶ μὲ τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀποφέρει ἡ ἐργασία των, βοηθοῦν ἢ καὶ συντηροῦν ἀκόμη, τὰ σπίτια των. Κάθε μαθήτρια ἀνάλογα μὲ τὶς ἰκανότητές της, κερδίζει 25 ἕως 35 δρχ. σὲ κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα. Ὁ ἐπισκέπτης πού ἐρχεται στὴν σχολὴ βλέπει 21 νεαρὰ καὶ ὁμορφα κορίτσια μὲ τὸ μαχαιράκι στὸ δεξιὸ χέρι, καὶ τὸ μάλλινο νῆμα στ' ἀριστερό, νὰ φιάχνουν μικροὺς κόμπους, τὸν ἕνα κοντὰ στὸν ἄλλον, πάνω στὰ κάθετα τεντωμένα νήματα. Ἡ πείρα δίνει φτερὰ στὰ δάχτυλα ὥστε νὰ γίνωνται οἱ κόμποι μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα. Ἀλλωστε ἡ ἀμοιβὴ τῶν μαθητριῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν κόμπων, πού θὰ κάνουν. Γιὰ κάθε 1000 κόμπους ἡ ἀμοιβὴ εἶναι 2.80 δρχ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς μέσης μαθητριάς εἶναι 10.000 κόμποι ἡμερησίως ἐπὶ 2.80 ἔχουμε 28 δρχ. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ γρήγορες μαθήτριες οἱ ὁποῖες φτάνουν στοὺς 13.000 κόμπους τὴν ἡμέρα, ὅποτε κερδίζουν γύρω στὶς 36 δρχ.

Κάθε τετραγωνικὸ μέτρο τάπητος ἔχει περίπου 75.000 κόμπους. Γιὰ ἕνα τάπητα τῶν 13 τετραγωνικῶν μέτρων ἀπαιτοῦνται (κρατῆστε τὴν ἀναπνοή σας) ἕνα ἑκατομμύριο κόμποι. Δηλαδή 100 ἐργάσιμες μέρες γιὰ τὴν

μέση μαθήτρια, και 50 για τὸ ζευγάρι τῶν μαθητριῶν ποὺ ἐργάζεται σὲ κάθε ἰστό. Καταλαβαίνει κανεὶς ὅτι χρειάζεται ἀρκετὴ ὑπομονή, τὴν ὁποῖαν διδάχθησαν νὰ ἔχουν ὅλες οἱ μαθήτριες.

Ἡ προσπάθεια τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς κ. Ταστζόγλου εἶναι ἀξιέπαινος. Χάρης στὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν ὑπομονὴ ποὺ ἔδειξεν. Ἔδωσε τελείαν κατάρτισιν στὶς μαθήτριες, οὕτως ὥστε οἱ τάπητες τῆς Κονίτσης νὰ ἔρχονται σήμερα πρῶτοι σὲ ποιότητα καὶ ἀπὸ τὶς 20 σχολές τοῦ εἴδους αὐτοῦ ποὺ λειτουργοῦν σ' ὀλόκληρην τὴν Ἑλλάδα.

Πολύτιμος συνεργάτης στὸ ἔργο τοῦ κ. Ταστζόγλου ὑπῆρξε ἡ σύζυγός του, ἡ ὁποῖα ἐδίδαξε στὶς μαθήτριες τὴν ταπητουργικὴ τέχνη ὅσο μποροῦσε πιὸ τέλεια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ γίνουν οἱ καλλίτερες μαθήτριες ποὺ διαθέτει σήμερα ὁ Ἑλληνικὸς ταπητουργικὸς Ὄργανισμός.

Στὴν δύναμι τῆς σχολῆς συγκαταλέγονται δύο ἀκόμη μαθήτριες οἱ ὁποῖες βρίσκονται στὴν Ἀθήνα γιὰ μετεκπαίδευσιν, κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ταστζόγλου. Αὐτὲς μετὰ ἑξάμηνο ἐκπαίδευσιν θὰ σταλοῦν ὡς δασκάλες σὲ διάφορες ταπητουργικὲς σχολές, βελτιώνουσαι ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τὴν θέσιν των.

Πολὺ σύντομα οἱ ταπητουργικοὶ ἴστοι θὰ αὐξηθοῦν κατὰ 6 ὅποτε θὰ ἀπασχοληθοῦν 12 ἀκόμη κορίτσια ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς Κονίτσης. Κι' αὐτὴ ἡ αὐξησης τῶν ἰστών ἀπὸ 10 εἰς 16 ὀφείλεται στὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔχει ὁ Ε.Τ.Ο. τόσο στὸν κ. Ταστζόγλου, ὅσο καὶ στὶς ἀγαπημένες του μαθήτριες, οἱ ὁποῖες ἀγάπησαν τὴν σχολὴν σὰν τὸ σπίτι τους, τὸν διευθυντὴ τους σὰν πατέρα καὶ τὴν δασκάλα τους σὰν μητέρα. Φεύγοντας ὁ ἐπισκέπτης ἀπ' τὴν σχολὴν θὰ ἔχει ἰκανοποίησιν καθεὶς του ἀπορίας σχετικῆς μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν ταπήτων. Θὰ ξέρη ἀκόμη ὅτι οἱ τάπητες ποὺ κατασκευάζονται στὴν Κόνι-

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ ΣΤΕΝΑ

Φτωχὰ μου Κονιτσιώτικα στενά,
τοῦ σοκακιάρη ἔρωτα δρομάκια,
κοντὰ σὰς θὲ νὰ ζῶ παντοτεινὰ
κι' ἄς μὲ ποτίζετε μὲ πίκρες καὶ
[φαρμάκια.

* * *

Μὲ μιᾶς κιθάρας τὸ φτωχὸ σκοπὸ
ὅταν ἀρχίζη γύρω τὸ σκοτάδι
σὲ δυὸ ματάκια μαῦρα π' ἀγαπῶ
γυρνώντας τραγουδῶ σιγὰ τὸ «καλὸ
[βράδι».

* * *

Σ' ἓνα παράθυρο γαρύφαλλα ἀκριβά,
πιὸ κάτω μιὰ μεσάνοιχτη πορτούλα
στὸν ἀργαλειὸ σκυμμένη τραγουδᾷ
μιὰ ζηλεμένη κόρη Κονιτσιωτοπούλα.

* * *

Φτωχὰ μου Κονιτσιώτικα στενά,
τὰ πόδια μου τραβᾶτε κάθε βράδι
κι' ἂν μιὰ καρδιά γιὰ μένα δὲν πονᾷ
τὸν ἔρωτά μου τραγουδῶ μὲς στὸ
[σκοτάδι.

ΚΩΣΤΗΣ ΔΕΙΛΙΝΟΣ

τσα τιμῶνται πρὸς 1000 δρχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Εἶναι βέβαια λίγο ἀκριβὴ ἡ τιμὴ ἀλλὰ ἔχουν ἐγγύησιν γιὰ 100 χρόνια. Μόνον ποὺ ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ χρειαστῆ νὰ κάνη ἓνα ταξιδάκι στὴν Ἀθήνα προκειμένου νὰ ρυθμίση τὴν ἀγορὰ ἐνὸς τάπητος. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ταπητουργικοῦ Ὄργανισμοῦ εἶναι Βαλαωρίτου 12 ΑΘΗΝΑΙ.

ΑΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Καθηγητῆς Τεχνικῶν Σχολῶν

ΤΟ ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟ

«Τὸ Παζαρόπουλο». «Τὸ παζάρι». Λέξεις ξένες πὸν κυριάρχησαν γιὰ αἰῶνες στὴν περιοχὴ μας καὶ ἔχουν πιά σχεδὸν ἐγκαταλειφθῆ.

Ἡ λέξις «παζαρόπουλο» σήμαινε τὴν ἐμποροζωοπανήγυρι Κονίτσης. Ἡ ἐμποροζωοπανήγυρι πὸν γινόταν κάθε χρόνο τὸν Ὀκτώβριον στὴν Κόνιτσα καὶ σήμερα γίνεται τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Σεπτεμβρίου ἦταν τὸ μεγαλύτερο ἐμπορικό, οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ γεγονός τῆς Ἠπείρου, Βορείου Κεντρικῆς καὶ Νοτίου.

Ἡ ἐποχὴ τῆς συστάσεώς της εἶναι ἀρχαιοτάτη. Ἴσως τόσο παλῆ, ὥστε πιθανὸν νὰ γινόταν στὸν χῶρον αὐτὸ χωρὶς νὰ ὑπάρχη κἄν οἰκισμὸς καὶ σὰν ἀποτέλεσμα ἢ μᾶλλον σὰν ἀνάγκη νὰ ὑπῆρξε ἢ ἐγκατάστασις ἀτόμων μονίμως, ὥστε νὰ δημιουργηθῆ σιγὰ σιγὰ ἡ πόλις τῆς Κονίτσης. Βέβαια ἢ ὅποψις αὐτὴ μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἀσθαίρετος, ὑπ' ἀρχὴ ὅμως μιὰ σοβαρωτάτη ἐνδειξις τὴν ὁποία δὲν θεωροῦμε σκόπιμο στὸ παρὸν σημείωμα νὰ τὴν συζητήσουμε.

Ἀπ' ὅτι θυμοῦμαι «τὸ Παζαρόπουλον» γινόταν στὸ χῶρον πὸν εἶναι τώρα τὸ Οἰκοτροφεῖο, Π.Ι.Κ.Π.Α. Πολυκατοικίαι ἀξιωματικῶν κ.λ.π. Ὁ χῶρος αὐτὸς λεγόταν καὶ «παζαρόπουλον». Ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπίσης ὁ χῶρος πὸν εἶναι σήμερα ἡ κεντρικὴ πλατεία καὶ ἄλλοτε ἦταν ἓνα «σιάδι». Ἐπίσης ὁ δρόμος Ἀγορᾶς-Οἰκοτροφείου.

Κάθε χρόνο λοιπὸν-κατὰ τὴν παράδοσι-μιὰ γύφτισσα ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ «Γύφτισσα» τῆς Καστάνιανης στὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Ὀκτωβρίου κτυποῦσε τὸ «τοῦμπανο» γιὰ ν' ὀκοῖσουν τὰ χωρὶα πὸς ἄρχισε τὸ «παζάρι» στὴν Κόνιτσα. Συνέπιπτε μὲ τὸ κατέβασμα τῶν Βλάχων στὰ χειμαδιά.

Σειρῆς-σειρῆς ἀπλωνόταν τὰ βιοτεχνικὰ προϊόντα τῶν βλάχων. Βελέντιζες φλοκωπῆς σὲ γλυκύτατα χρώματα. «κλουφες» σὲ ωραιότατα σχέδια. Τόπια

φανέλλα ὑφαντή. Ἄ. ἐ πρώτη ὕλη μονάχα τὸ μαλλί. Γερὰ κατὰγερα προϊόντα πὸν Ἰθεῖες ὀλόκληρες κράτησαν καὶ κρατοῦν ἀκόμη στὰ σπῖτια μας. Ἦταν ἄγνωστα τότε τὰ «τσερβὸλ» καὶ τόσες ἄλλες χορτάρινες ὕλες πὸν δυστυχῶς ψεύτισαν σήμερα τὰ προϊόντα τους.

Δίπλα σὲ ξύλινα κιβώτια ἦταν οἱ «οὔρδες», τὰ περίφημα τριὰ μανούρια τοῦ Δέντσικου-Φούρκας κ.λ.π.

Τί γεῖσι εἶχαν ἐκεῖνες οἱ «οὔρδες» στὸ παιδικὸ μας στόμα! Πόσο τίς λαχταροῦσα ψημένες στὸ «μασιὰ» τὸ χειμῶνο μὲ ζεστὴ μπομπότα! Τὰ καλύτερα ἄλογα τῆς Βορείου Ἠπείρου μουλάρια, ὄνοι, ἀγελάδες, βόδια ἐπωλοῦντο κατὰ ἑκατοντάδες. Κι' ἐρχόταν ἀγοραστῆς ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Στὴ σειρὰ ἦταν, σὲ ἓνα ἐρείπιο μοναστηριοῦ στὸ χῶρον αὐτό. Πιὸ ἀλήθεια μοναστήρι νὰ ἦταν ἐκεῖ; Οἱ τσαρουχάδες ἀπὸ τὰ Γιάννενα. Χιλιάδες ζευγάρια ἀπλωνόταν ὄλων τῶν εἰδῶν. Βλάχικα μὲ μαῦρο δέρμα κόκκινα μὲ στολῖδια.

Ἐνα τέτοιο μοῦ ἀγόρασε ὁ πατέρας μου. Καὶ τὸ φόρεσα ἀμέσως. Ἐπιασε ὅμως δυνατὴ βροχὴ καὶ οἱ φοῦντες πήγαιναν πότε δῶθε καὶ πότε κεῖθε πὸν μέσα σὲ μιὰ μέρα διελίθησαν. Νὰ καὶ οἱ Κονιτσιώτισσες στὴ σειρὰ νὰ πουλοῦν τὰ προϊόντα τῶν ἀργαλειῶν τους. Ποδιῆς μάλλινες σὲ ποικίλα χρώματα καὶ σχέδια. «Φύλακες» γιὰ τὰ παιδιά. Καὶ ζοῦσαν ὅλη τὴ χρονιά ἀπὸ τίς εἰσπράξεις στὸ παζαρόπουλο. Ἀλήθεια γιὰτί ἐγκαταλείψαμε τοὺς ἀργαλειούς; Δὲν φοριοῦνται ποδιῆς πιά. Ὅμως οἱ τουρίστριες τρελλαινόνται γιὰ τσάντες ὑφαντές.

Οἱ λοταρίες! «Πάει ἡ λάμπα» «Πάει τὸ ρολοῖ» Πόσο δὲν τρελλαινόμεστε γιὰ τίς λοταρίες. Ἐκεῖ σπρωχνόμεστε ὄρες καὶ ὄρες.

Ὁ Καραγκιόζης. Ἡ ἀσώματη Μαρίκα. Καὶ τὰ λογιῆς λογιῆς θαίματα μᾶς συνέπαιρναν.

Οἱ δασκάλοι μας—αἰωνία τους ἡ Μνήμη—μᾶς ἄφηναν τρεῖς μέρες νὰ χαροῦμε αὐτὸ τὸ μεγάλο γεγονός πὸν ἀποτελεῖ τὸ ωραιότερο βίωμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τί νὰ πρωτοθυμηθῆ κανεῖς! Στίς

ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΕΦΕΡΙΚ ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΩΟΥ

('Απόσπασμα ἐπιστολῆς ἀναγνώστου μας)

'Αγαπητὴ «Κόνιτσα»

Ἰδιαιτέρως μὲ ἐνθουσίασε καὶ μὲ συνεκίνησε ἡ πρότασις τοῦ κ. Γιαν. Λυμ., εἰς τὸ τέταρτον τεῦχος σου, περὶ κατασκευῆς φράγματος εἰς τὴν χαράδραν τοῦ Ἄωου, ἀντὶ ὁδοῦ, πρὸς προσέγγισιν τῆς Μονῆς Στομίου.

Θὰ ἦτο πράγματι μιὰ μεγαλειώδους λίμνη, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ πρότασις αὐτή. Ἴσως ἡ μοναδικὴ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, καὶ θὰ συνεκέντρωνεν ὄχι μόνον Ἑλληνας ἀλλὰ καὶ ξένους Τουρίστας. Ἡ φυσικὴ ὠραιότης τοῦ τοπίου εἶναι γνωστὴ καὶ δὲν χρειάζεται ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως.

Πλὴν ὅμως τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ὁ κ. Γιαν. Λυμ. ἀνέφερεν εἰς τὴν πρότασίν του θὰ ἤθελον καὶ ἐγὼ λόγῳ τοῦ ὅτι διαβλέπω ἐν αὐτῇ πολλαπλὴν ὠφελιμότητα διὰ τὴν ἐπαρχίαν Κονίτσης, νὰ προσθέσω καὶ τὰ ἀκόλουθα. Ὅτι διὰ τοῦ φράγματος τούτου θὰ εἴχομεν μιὰ σοβαροτάτην ὑδατόπτωσιν, ἣτις καταλλήλως χρησιμοποιοιούμενη καὶ τὴν Κόνιτσα μετὰ τῆς ἐπαρχίας της θὰ ἠλεκτροφώτιζεν ἀλλὰ καὶ τὸ δίκτυον τῆς Ἡπείρου θὰ ἐνίσχυεν. Ἄς μὴ μᾶς διαφεύγει ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ τελεφερικ θὰ ἐκινεῖτο μὲ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ γενικῶς ὅλαι αἱ ἔχουσαι σχέσεις μὲ αὐτὸ ἐγκαταστάσεις (ξενοδοχεῖα - σταθμοὶ εἰς τὴν Γκαμήλα κλπ) θὰ ἔχουν ἀνάγκην ἠλεκ-

τρικοῦ ρεύματος καὶ β) Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀρδευθοῦν ἀρκετὰ στρέμματα γῆς παρὰ τὴν Κόνιτσα (Μεγάλον μέρος τῆς Κάτω Κόνιτσης-Γραβίτσι κλπ.) διὰ τὰ ὁποῖα, ὡς πληροφοροῦμαι ἔχει μελετηθῆ καὶ πρόκειται ν' ἀρχίσῃ ἐκτελούμενον ἔργον μεταφορᾶς ὕδατος ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος αὔλακος μὲ σωλήνας, δι' ἀναρροφήσεως, ὅπερ ἀπαιτεῖ σοβαροτάτην δαπάνην ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας λόγῳ τῆς καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος διὰ τὴν ἀναρρόφισιν. Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ ἄλλων τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ προσθέσῃ τις, ἐγὼ εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι καὶ ἐὰν ἀκόμη «ἡ λύσις Γιάννη Λυμπεροπούλου» τῆς κατασκευῆς τοῦ φράγματος διὰ κατακρημνίσεως βράχων θὰ ἦτο ἀπραγματοποίητος, θὰ συνέφερον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἡ κατασκευὴ τοῦ φράγματος κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τοῦ κτισίματος εἰς τὸ προτεινόμενον σημεῖον (βεβαίως κατόπιν σχετικῆς εἰδικῆς μελέτης). Θεωρῶ δὲ ἀπολύτως πραγματοποιήσιμον τὸ σχέδιον ἐὰν τοῦτο γίνῃ ἀντικείμενον συνεργασίας τῶν ἐξυπηρετουμένων, ἀρμοδίων καὶ ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν ΔΕΗ, Νομαρχίας, ΕΟΤ, Ὑπηρεσιῶν Συντονισμοῦ, Προγράμματος Ἡπείρου κλπ.

'Αλλά, νομίζω ὅτι ἐδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα.

Ποῖος θ' ἀναλάβῃ νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, αὐτὸν τὸν συντονισμόν; Ἴσως ὁ κ. Νομάρχης μὲ τὴν βοήθειαν τῶν κ. κ. Ἐπάρχου καὶ τοῦ Δημάρχου Κονίτσης. Ἴσως ἡ ὑπηρεσία τοῦ προγράμματος Ἡπείρου.

Γ. Μ.

πολιτικὸς μηχανικὸς

Θεσσαλονίκη 12)9)1962

σύγχρονης ἐμποροπανηγύρεως εἶναι ἀπαραίτητο νὰ παρουσιασθῇ τὸ βιοτεχνικὸ προϊόν. Ὅπου ὑπάρχει βιοτεχνικὸ προϊόν ὑπάρχει προσέλευσις. Καὶ ἡ προσέλευσις δημιουργεῖ καὶ ἀγορὰς βιοτεχνικῶν προϊόντων.

Θ. ΖΩΗΣ

Θημεσίματα

Εἰς σημείωμά μας τοῦ 4ου τεύχους γράφομεν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἡ Κόνιτσα κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Πράγματι ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατεσκευάσθησαν τρεῖς δρόμοι μέσα στὴν Κόνιτσα κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον. Γκαλντερίμι μὲ πλάκες. Εἶναι μὲν ἀνυφορικοί οἱ δρόμοι, πρᾶγμα βέβαια πὺ δὲν διορθώνεται, πλὴν ὅμως ἔλειψαν τὰ χανδάκια καὶ οἱ πέτρες. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς Κονίτσης εἶναι ἄξιο συγχαρητηρίων. Ὁ ἕνας δρόμος ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν κατάστημα ἔφτασε μέχρι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁ ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀγορὰ (Στρατσιανίτικα) μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δ. Παπαϊωαννίδη καὶ ὁ τρίτος στὴν κάτω Κόνιτσα, ἀπὸ τὸ Δένδρο μέχρι τὸν ἀσφαλτοστρωμένον δρόμον πὺ ὁδηγεῖ στὰ Ἰωάννινα.

* *

Ἔτσι ἔγινε μιὰ καλὴ ἀρχὴ στὴν τακτοποίηση τῶν δρόμων τῆς Κονίτσης. Τώρα πρέπει ν' ἀρχίσουν νὰ κατασκευάζονται καὶ πλάγιοι δρόμοι, οἱ ὁποῖοι θὰ καταστήσουν δυνατὴ τὴν κίνησιν τῶν αὐτοκινήτων μέσα στὴν πόλιν. Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν ὅτι ἤδη ἀρχίζει ἡ κατασκευὴ παρὰ τοῦ Δήμου ἑνὸς τέτοιου δρόμου στὴν ἐπάνω Κόνιτσα, ὁ ὁποῖος θὰ διέρχεται μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ «Ἡγουμενίδη».

* *

Πληροφοροῦμεν καὶ γιὰ κάτι ἄλλο πὺ γιὰ τὸν γράφοντα τοῦλάχιστον ἀποτελεῖ ἔκπληξιν. Ἡ πόλις τῆς Κονίτσης ἔχει **ἑσωτερικὰ** τηλέφωνα. Βέβαια λειτουργοῦν μὲ **κέντρον**, ὅπως παλαιότερα στὴν Ἀθήνα. Ἦδη κατὰ τὰς πληροφορίες μας ἔχουν τοποθετηθῆ περίπου 35. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ἀνέλθῃ ἄνω τῶν 50 ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τοποθετηθῆ αὐτόματον κέντρον.

* *

Μεγάλην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ οἶκημα τοῦ πνευματικοῦ κέντρον. Εἶναι

πράγματι ἕνα θαυμάσιον καὶ πολιτισμένον κτίριον, πὺ εἶμαι βέβαιος πὺ δὲν ὑπάρχει σὲ ἄλλη πόλιν ἐπαρχιακὴ ὅπως ἡ Κόνιτσα. Ἔχει μιὰ μεγάλη αἴθουσα διαλέξεων καὶ ἐορτῶν καὶ ἄλλα γραφεῖα. Ἐκεῖ στεγάσθη καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Κονίτσης, ἡ ὁποία χάρις στὴν ἐνίσχυση διαφόρων προσώπων ἀπέκτησε ἤδη χιλιάδας βιβλίων.

Τὸ πνευματικὸν αὐτὸ κέντρον εἶναι δημιούργημα ἑνὸς ἀνθρώπου. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου.

* *

Ὁ Μητροπολίτης μας ἀποτελεῖ πρᾶγματι μιὰ ξεχωριστὴ φυσιογνωμία. Ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνωτέρας πνοῆς Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν περιορίσθησαν εἰς τὴν στενὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων των ὡς Ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐπεξέτειναν τὴν δράσιν των εἰς χρήσιμα κοινωνικὰ ἔργα.

Ὁνειρο τοῦ Σεβασμιωτάτου εἶναι, ὅπως πληροφορηθήκαμε, ἡ ἴδρυσις Γηροκομείου στὴ Κόνιτσα. Εἶναι τέτοια ἡ ἀποδεδειγμένη πλέον δραστηριότης αὐτοῦ, ὅστε νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας.

* *

Τὸ Γυμνάσιον τῆς Κονίτσης δυστυχῶς στεγάζεται εἰς κτίριον τελείως ἀκατάλληλον. Σκοτειναὶ αἱ περισσότεραι αἴθουσαι κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅστε οἱ μαθηταὶ νὰ μὴ βλέπουν τὸν πίνακα. Ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος δὲν ἔχει. Εὐτυχῶς ὅτι παρὰ τοῦ Κράτους — πὺ τόσην στοργὴν ἔδειξε γιὰ τὴν Κόνιτσα — ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις οὐγχρονοισμένου κτιρίου, σὲ μεγάλο οἰκόπεδον πὺ εὐγενῶς παρεχώρησε διὰ δωρεᾶς ἡ οἰκογένεια τοῦ Δημάρχου μας κ. Κωνστ. Ρούση.

* *

Ἡ Κόνιτσα ηὐτύχησε νὰ ἔχῃ στὴν περίοδον αὐτὴ τῆς ἀναδημιουργίας της μορφωμένον Δήμαρχον καὶ ἐξαίρετον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, πλαισιωμένον καὶ ἀπὸ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν 16)9)62 ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 49 ἐτῶν ἡ ἐκ Κονίτσης Πολυξένη Ἰωάν. Σωτηρούλη. Ἡ κηδεία τῆς, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Κονιτσιῶτες καὶ πλῆθος ἄλλων γνωστῶν καὶ φίλων, ἐγένετο τὴν ἐπομένην εἰς Ἀγίους Ἀναργύρους.

— Τὴν Κυριακὴν 23)9)62 ἐτελέσθη τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ Ἀγίου Κωνσταντίνου Ὁμονοίας τοῦ Ἀντωνίου Καμπανοπούλου πενθεροῦ τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου μας κ. Πύρρου Παπαδιαμάντη.

Διὰ βασιλικοῦ Διατάγματος προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ ὁ συμπατριώτης ἐξ Ἀμαράντου Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ. Παναγιώτης Ζακόπουλος, ἀριστοῦχος Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων.

ἄλλους ἱκανοὺς Δημοτικοὺς Συμβούλους. Ἡ δωρεὰ τοῦ οἰκοπέδου του, εὕρισκομένου εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς Κονίτσης ἀποδεικνύει τὴν ἀγάπην του εἰς τὴν Κόνιτσα. Μὲ τέτοιους ἀνθρώπους διαχειριζομένους τὰ κοινὰ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ πᾶμε μπροστά.

* * *

Μιὰ ποῦ μιλήσαμε γιὰ τὴ Βιβλιοθήκην ποὺ στεγάζεται στὸ λαμπρὸ κτίριο τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, θεωροῦμε ὑποχρέωσί μας νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι αὕτη ἔχει ὀργανωθῆ κατὰ ἰδεώδη τρόπον. Πρέπει ὅμως ὅλοι μας νὰ τὴν τონώσωμεν ἀποστέλλοντες βιβλία χρήσιμα. Ὅλοι μας ποὺ ἀγαποῦμε τὴν Κόνιτσα καὶ θέλομε νὰ δημιουργήσωμε καὶ μιὰ πνευματικὴ κίνησιν σ' αὐτήν, ἃς βοηθήσωμε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας, ποῦ— ξένος αὐτὸς— τόσην ἀγάπην καὶ στοργὴν ἔδειξε εἰς τὴν Κόνιτσα.

Ἡ ἐὰ δὲ τὴν
πατριῶτα

Κόνιτσα
(30-8-62)
— Ἀποπε-
ρατώθη τὸ
νέον νεκρο-
ταφεῖον με-

τὰ τοῦ ὀστεοφυλακεῖου τῆς Κοινότη-
τος Ἀετομηλίτσης.

— Τὴν 22-8-62 ἀπετεφρώθη ὀλοσχε-
ρῶς συνεπεία πτώσεως κεραυνοῦ εἰς τὸ
χωρίον Πάδες ἡ οἰκία τοῦ Γεωργίου
Καρανάσιου. Οἱ ἐνοικοὶ οὐδὲν ἔπαθον.

— Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρ-
χῶν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τῆς διευ-
θετήσεως τῆς κοίτης τοῦ χειμάρου τοῦ
χωρίου Πουρνιᾶς.

— Πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα προχθὲς εἰς Κοι-
νοτικὴν ἔκτασιν Πυξαρῖας Ἀγίας Βαρ-
βάρας κατεσβέσθη ἐν τῇ γενέσει τῆς
προκαλέσα μόνον ἀσημάντους ζημίας.

— Τὴν 27-8-62 ἀφίχθησαν καὶ ἀκο-
λούθως μετέβησαν μετὰ τοῦ κ. Δημάρ-
χου εἰς Μοῆν Στοιμίου οἱ μηχανικοὶ
τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως Ἡπεί-
ρου κ. κ. **Ζαχαρέας, Πουλόπουλος**
κλπ. πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ ἀπο-
τύπωσιν τοῦ ἐδάφους, διὰ τὴν σύντα-
ξιν μελέτης πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς χα-
ράδρας Ἀώου καὶ ὀροσειρᾶς Γκαμήλας
διὰ τῆς κατασκευῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ,
τελεφερίκ, ξενοδοχείου, κέντρου χειμε-
ρινῶν σπόρ κ.λ.π.

— Ἐγένετο ἡ διάνοιξις τῆς νέας δα-
σικῆς ὁδοῦ Ἀετομηλίτσης ἐπὶ μήκους
1500 μέτρων.

— Πρὸ ἡμερῶν μετέβησαν εἰς τὰ
ὀρεινὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας μας Λυ-
κόρραχην, Πλαγιάν, Ὄξυάν, Πυρσό-
γιαννην, Βούρμπιανην, Ἀσημοχώριον,
Χιονιάδες, Γοργοπόταμον, καὶ Πληκά-
τι, καὶ διένειμον εἶδη ἱματισμοῦ εἰς
ἄπορα παιδιὰ, ἡ περιφερειακὴ ἔφορος
Ἑλληνίδων ὀδηγῶν Ἰωαννίνων κ.
Μαρίκας Χωραίτου, μετὰ τῆς τοπικῆς
ἐφόρου Κονίτσης κ. Εὐγενίας Φασού-
λη-Ἐξάρχου.

Κόνιτσα 18-9-62

— Ὁ κ. **Ἰωάννης Μίτσιος** ὁμογενὴς
ἐξ Ἀμερικῆς κατασκεύασε δαπάναις

του τῷ Κωδωνοστάσιον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του Ἐξοχῆς. Ἐπίσης δέ, ὁ κ. Παναγιώτης Τσιάτος ἐκ Καβασίων ἐδώρησεν εἰς τὸν ἴδιον Ναὸν μίαν καινουργῆ ἱεράν κολυμβήθραν.

—Τὴν 1-9-62 ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Ἀγρονοπαίδων Κονίτσης «Ἡ θύελλα» ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λέσχης τοῦ ἐνταῦθα ἐπιμορφωτικοῦ Κέντρου Θεατρικῆ παράστασις τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου (1-9-62) τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν πολλοὶ θεαταί. Ἐπαίχθη δὲ τὸ ἀθάνατον ἔργον τοῦ Περесиᾶδου «Ἡ Πατρίδα». Ἡ παράστασις ἐπανελήφθη καὶ τὴν ἐπομένην καὶ τὴν παρηκολούθησαν, ὁ Ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης, ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης, ὁ Διοικητὴς τοῦ 583 τάγματος κ. Κολιόπουλος, ὁ Διοικητὴς τοῦ 3161 Τ.Ε.Α. κ. Τριανταφυλλίδης, ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως χωρ)κῆς Κονίτσης κ. Στάχταρης, καὶ πολλοὶ ἄλλοι θεαταί.

Τὴν 25-8-62 Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ συμπατριῶται κ. κ. **Μιχαὴλ Φλῶρος** καὶ **Χρῆστος Τσάνος**, καθὼς καὶ ἡ μήτηρ του κ. **Ἀνδρομάχη Τσάνου**.

—Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ καθηγητὴς κ. **Χρ. Ζαφειρόπουλος** μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

—Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ἐπίσης ὁ κ. **Παῦλος Κορδᾶς** οἰκογενειακῶς.

—Τὴν 1-9-62 Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. **Τάκης Παπαδημούλης** Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν Ὁ ΑΩΟΣ μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

—Ἀφίχθη οἰκογενειακῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. **Γεώργιος Βαγενᾶς**.

—Τὴν 10-9-62 Ἀφίχθη ἐκ Κογκο ὁ κ. **Γεώργιος Βαδάσης**.

—Ἐπίσης ἀφίχθησαν ὁ Γυμνασιάρχης Κονίτσης κ. **Παπαστᾶμος** καὶ οἱ καθηγηταί κ. κ. **Ρήγας**, **Παπαδόπουλος**, **Λιλιακίδης**, **Πλακανίτης**, **Ρακιτζάκης**, **Παπακωσταντίνου**, καὶ **Γεροντίδης**.

Τὴν 10-9-62 ἀφίχθησαν, εἰς Κόνιτσαν ὁ δικηγόρος καὶ πρόεδρος τοῦ

Τ.Σ.Α. κ. **Ναπολέον Μπάρκης**, καὶ ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπαρχίας μας κ. **Ἀθ. Κατσένης**.

—Τὴν 19-8-62 ἐτελέσθησαν εἰς Φούρκαν οἱ γάμοι τοῦ κ. **Μιχαὴλ Βάγκα** μετὰ τῆς δίδος **Ζωΐτσας Κίτσιου**.

—Ἐπίσης τὴν 19-8-62 ἐτελέσθησαν εἰς Ἀμάραντον οἱ γάμοι τοῦ κ. **Σπυρίδωνος Ράγκα** μετὰ τῆς δίδος **Κωνσταντινιάς Γ. Τζάφου**.

—Τὴν 19-8-62 ἐτελέσθησαν εἰς Πουρνιαῖν οἱ γάμοι τοῦ κ. **Χρήστου Σωτηρούλη** Δημοδιδασκάλου μετὰ τῆς δίδος **Ἐρμιόνης Ἰωάννου** ἐκ Μελισσοπέτρας.

—Καὶ εἰς Λυκόρραχην ὁ κ. **Παναγ. Σδοῦκος** καὶ ἡ δις **Μαρία Τσίου** ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 19-8-62.

Τὴν 26-8-62 ἐτέλεσαν ἐν Κονίτσηνους γάμους των ὁ κ. **Γεώργιος Μπούνας** μετὰ τῆς δίδος **Πανωραίας Δάψη**, καὶ ὁ κ. **Δημ. Διαμάντης** μετὰ τῆς δίδος **Ἀμαλίας Γαϊτανίδου**.

—Ἐπίσης τὴν 26-8-62 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωαννίνα οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Λυκορράχης κ. **Ἀθανασίου Φασούλη** Προϊσταμένου Ταχ. Γραφείου Μολίστης μετὰ τῆς δίδος **Μυρτῶς Τσόνη** διδασκαλίσης ἐξ Ἰωαννίνων.

—Τὴν 26-8-62 ἐτελέσθησαν εἰς Τράπεζαν οἱ γάμοι τοῦ κ. **Κων. Ντίνου** ἐκ Καλλιθέας μετὰ τῆς δίδος **Κασσιανῆς Α. Χολέβα**.

—Ἐπίσης τὴν 2-9-62 ἐτελέσθησαν εἰς Πύργον οἱ γάμοι τοῦ κ. **Κων)νου Φαρμάκη** ἐκ Δολιανῶν μετὰ τῆς δίδος **Λευκοθέας Δημ. Βαρδάτη**, τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξε ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ. Σπυρ. Φαρμάκης Δημοδιδάσκαλος Πύργου.

—Ἀνεχώρησαν μεταβαίνοντες εἰς τὰς θέσεις των οἱ συμπατριῶται δημοδιδασκάλοι κ. κ. **Παν. Ρούβαλης** διὰ Παλλάδιον Κομοτηνῆς καὶ **Χαραλ. Παναγιωτίδης** δι' Ἀμφιλοχίαν.

—Τὴν 9-9-62 ὁ κ. **Φώτιος Σουτόπουλος** ταμ. ὑπάλληλος ἀνεδέξατο ἀπὸ τῆς ἱεῤῥας κολυμβήθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ κ. **Παναγ. Στέρτσιου** χάρισας εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Βασίλειος.

—Τὴν 3ην παρελθόντος Ἰουνίου

έτελέσθησαν εἰς Μελβούρνην Αὐστραλίας, οἱ γάμοι τοῦ κ. **Σωτηρίου Παπαζήση** ἐκ Νικάνωρος μετὰ τῆς Δίδος **Στέλλας Χατζῆ**.

— Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ συμπατριῶται κ. κ. **Χρῆστος Ράγκας** καὶ **Παναγιώτης Ροῦμπος**.

— Τὴν 2-9-62 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῆς δευτέρας κατασκηνωτικῆς περιόδου, ἔλαβε χώραν εἰς τὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις Πεκλαρίου-Κονίτσης μικρὰ ἑορτὴ μὲ ἀπαγγελίας καὶ παιδικὰ σκέτς.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. **Χριστοφόρου**, ἐχορηγήθησαν διὰ τὸν ὑπὸ κατασκευὴν νέον ἱερὸν Ναὸν κάτω Κονίτσης 15.000 δραχμαί. Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκεύασεν καὶ ἐπίπλωσεν δύο ἐκ τῶν ἐρειπωθέντων κελίων τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μολυβδοσκεπάστου, διὰ νὰ χρησιμεύουν ὡς κατάλυμα τῶν μεταβαίνόντων ἐκεῖ προσκυνητῶν.

— Τὴν 5-9-62 ὁ **Μιχαὴλ Στεφάνου** ἡλικίας 86 ἐτῶν ἐκ κάτω Κονίτσης, ὀλισθήσας κατέπεσεν κάτωθεν τῆς ὁδοῦ παρὰ τὴν θέσιν καμπαναριὸ καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς. Μεταφερθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν προστρεξάντων γειτόνων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐξέπνευσεν συνεπείᾳ τῶν πολλαπλῶν τραυμάτων του.

— Τὴν 10-9-62 διῆλθεν ἐκ Κονίτσης ὁ Νομάρχης κ. **Καλογερόπουλος** μεταβαίνων εἰς Ἄρματα καὶ Δίστρατον πρὸς ἐξέτασιν τῶν διαφόρων τοπικῶν ζητημάτων.

— Τὴν 18-9-62 ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. **Χριστόφορος** διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὁποίας τυγχάνει μέλος.

— Μὲ πρωτοφανῆ προσέλευσιν προσκυνητῶν ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἡ πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Στομίου Κονίτσης. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν προσκυνητῶν μετέβησαν ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, καὶ πολλοὶ παρέμειναν ἐκεῖ μέχρι τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Ὁ ἐξαιρετικὸς Κλαριτζῆς Νικ. Ἀλεξίου μὲ

τὴν παρέα του διεσκέδασε τοὺς πανηγυριστάς.

— Ἐτοποθετήθησαν εἰς διάφορα Σχολεῖα τῶν χωρίων τῆς Ἐπαρχίας μας οἱ ἐξῆς Δημοδιδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι. Ἀριστογένης Καλατζῆς εἰς Ἄετομηλίτσαν, Μυρτῶ Φασούλη-Τσώνη εἰς Ἀγ. Παρασκευήν, Ἐλένη Μακρῆ εἰς Ἀετόπετραν, Εὐφροσύνη Τζούφη εἰς Δροσοπηγὴν, Φωτεινὴ Γκουντότση εἰς Ἀμάραντον, Λάζαρος Νούσιας εἰς Καλόβρυσιν, καὶ Ἐλένη Μάκη νηπιαγωγὸς εἰς Δίστρατον.

— Τὴν 14-9-62, ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ κ. **Μποῦτος** συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κ. **Καλογεροπούλου**, ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. κ. **Ἰωάννου** καὶ **Δερδεμέζη**, ὑπὸ τοῦ κ. **Ἐξάρχου** Διευθυντοῦ τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως Ἡπείρου, καὶ ὑπὸ ἄλλων Ἐπισήμων.

Τὸν κ. ὑφυπουργὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης, ὁ ἔπαρχος κ. Ροντογιάννης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν, καὶ ἀκολούθως μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου, ὅπου συνεζητήθησαν διάφορα θέματα ἀφορῶντα τὸ πρόγραμμα Ἀναπτύξεως, ὑπεσχέθη δὲ ὁ κ. ὑφυπουργὸς ὅτι θὰ συμβάλῃ ὅσον δύναται, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ κτιρίου Κονίτσης μετὰ οἰκοτροφείου, καθὼς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν, μὲ νέαν χάραξιν, τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἀγορὰν πρὸς Πλατάνια - Ἁγίον Ἀθανάσιον, ὅπως καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τελεφερικ καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ὄρεινοῦ ὄγκου τῆς Τύμφης.

Ἀνεχώρησεν δὲ ὁ κ. ὑφυπουργὸς μετὰ τῶν συνοδῶν του περὶ ὧραν 9ην μ. μ. συναποκομίζων, ὅπως εἶπεν, τὰς ἀρίστὰς τῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ τὴν ἀκριτικὴν Κόνιτσαν.

Α. Εὐθυμίου

Κόνιτσα (22-9-62)

— Τὴν 13-9-62 Τοπογραφικὸν συνεργεῖον τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, μεταβὰν εἰς τὰ καλύβια Κλειδωνιάς διὰ νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀποτύπω-

σιν τοῦ ἐδάφους, προκειμένου νὰ ἐνεργηθῆ μελλοντικῶς ἀναδασμὸς τῆς γῆς ἠμποδίσθη ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἐπεμβάσαι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ Κονίτσης ἀπεκατέστησαν τὴν τάξιν.

— Τὴν 14-9-62 ὁ γέρον Νικόλαος Παπαθανασίου ἐκ τοῦ χωρίου Πλαγιά ἐνῶ ἔβοσκε τὸ ποίμνιόν του ἔξωθεν τοῦ χωρίου εἰς θέσιν Κούτσουρο ἐφονεύθη ὑπὸ νάρκης τὴν ὁποίαν ἐπάτησεν.

— Τὴν 15-9-62 τεσσαράκοντα περίπου ἀγροτονεάνιδες ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας ἀνεχώρησαν δι' ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν συνοδευόμεναι ὑπὸ ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

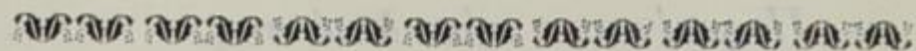
— Τὴν 16)9)62 ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Δήμου Πρεβέζης μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς 8ης Μεραρχίας Στρατηγοῦ κ. Π. Βέλλιου μετέβη δι' ἐλικοπτέρου εἰς Ἀγίαν Βαρβάραν καὶ διένειμε δῶρα εἰς τοὺς ἀνδρας τῶν φυλακείων.

— Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀντιπροσωπεῖα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βου Ἀμερικανικοῦ Στόλου, μετέβη εἰς Μολυβδοσκέπαστον καὶ διένειμε διάφορα δῶρα εἰς τοὺς κατοίκους ἐξ ἐράνου τῶν Ἀμερικανῶν Πεζοναυτῶν, ἥτοι σχολικὰ εἶδη, τσιμεντοσωλῆνας, ἔπιπλα διὰ τὸ Κοινοτικὸν γραφεῖον κλπ. καθὼς καὶ χρήματα διὰ τὴν κατασκευὴν 4 γεφυρῶν. Εἰς τὴν ἀντιπροσωπεῖαν ἐπεφυλάχθη θερμοτάτη ὑποδοχή, προσεφώνησε δὲ ταύτην ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Τηλ. Οἰκονομίδης.

— Τὴν 18)9)62 ὁ Νομάρχης κ. Καλογερόπουλος ἐπεθεώρησε τὰ ἐκτελούμενα ἔργα ὁδοποιίας εἰς Ἀετομηλίτσαν.

— Ἀνέλαβε ὡς προϊστάμενος τοῦ Ταχυδρομείου Κονίτσης ὁ κ. Ἀθανάσιος Φασούλης.

— Ὁ ἐστιάτωρ κ. Σταῦρος Τσοῦβαλης ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μιὰ καινούργια στήλη δημιουργεῖται. Ἡ παροῦσα εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀνάγκης. Σ' αὐτὴ θὰ μιλοῦμε μ' ὄλους τοὺς καλοὺς φίλους ποὺ ἔχουν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς γράφουν.

Λέανδρον Βρανούσην

Εὐχαριστοῦμε πάρα πολὺ γιὰ τὰ τόσα καλὰ σας λόγια. Θὰ λάβετε τὸ 1ο τεῦχος. Γιὰ ὅσα μᾶς γράφετε ἔχετε ἀπολύτως δίκαιο. Ἔτσι εἶναι. Τὸ θεωροῦμε ὅμως κάπως λεπτὸ τὸ ζήτημα γιὰ νὰ τὸ θίξουν.

ξενοδοχείου καὶ ἐστιατορίου Πυρσογιάννης.

— Τὴν 20)10)62 ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς ἐμποροπανηγύρεως, ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνούς, μὲ συμμετοχὴν πολλῶν ἐμπόρων καὶ συρροὴν κόσμου ἐξ ὅλης τῆς Ἐπαρχίας.

— Τὴν 16)9)62 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Βύρωνος Ζδράβου μετὰ τῆς Δίδος Ἐρμ. Τάτση.

— Ὁ κ. Κ. Πίνας καὶ ἡ Αἰκατερίνη Γράβου ἐκ Γοργοποτάμου ἐμνηστεύθησαν.

— Τὴν 18)9)62 ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Βουλευτὴς κ. Ἰωάννου, ὁ κ. Βασίλειος Δερβένης καὶ ὁ κ. Θεοχάρης Στέρτσιος.

— Ἀνεχώρησαν δι' Ἀθήνας ἡ κ. Σούλα Α. Γκότζου καὶ ὁ ἐκ Παλαιοσελίου κ. Λάμπρος Μουστάκας ζωγράφος μαθητὴς τοῦ κ. Φ. Κόντογλου.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Ἰωάννινα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Πύργον ἡ Εὐσταθία σύζυγος Ν. Ρόζου.

Α. Εὐθυμίου

με. Περιμένουμε κάτι δικό σας.

Κον Χ. Κόνιτσα

Ευχαριστοῦμεν θερμότατα γιὰ τὰ κα-
λά σας λόγια. Ἡ ἀνταπόκρισή σας πάρα
πολύ ὁμορφη. Θὰ δημοσιευθῆ ἀργότερα,
γιατὶ τὴν πήραμε κάπως καθυστερημένα.

Κον Διογένην Νταρίλλην Ἀθήνας

Πήραμε τὸ ἄρθρο σας «Ἀπὸ τῆ ζωῆ
καὶ τῆ δρασί τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος
Καστανιανιτῶν Ἀθηναίων». Θὰ δημοσιευθῆ
μὲ τὴ σειρά του. Ευχαριστοῦμε.

Κον Σταῦρον Γκατσόπουλον Ἀθήνα.

Ευχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὴ συνδρομὴ
καὶ τὴν ἐνίσχυσί σας. Οἱ παρατηρήσεις
σας ἀπολύτως σωστές. Ὡμως ὅπως ξέ-
ρετε, ἡ ἔκδοσις ἐνὸς περιοδικῶ ἔστω καὶ
μηνιαίου ἀπαιτεῖ πολὺ ὥρη ἐργασία. Ἐμεῖς
δέ, δὲν διαθέτουμε δυστυχῶς καὶ πολὺ
χρόνο γιὰ τὴν λεπτομερέστερη ἐπεξεργα-

σία τῶν ἀνταποκρίσεων. Ἐλπίζουμε σιγὰ
σιγὰ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ κάποια πείρα.
Περιμένουμε ἐργασίες πρὸς δημοσίευση.

**Κον Κώσταν Π. Λαζαρίδην Κουκούλι
-Ζαγορίου.**

Μᾶς συνεκίνησε τὸ γράμμα σας. Σᾶς
εὐχαριστοῦμε πολὺ. Ἄν καὶ εἴσθε ξένος
πρὸς τὴν ἐπαρχία μας εἴσθε ὅμως γνω-
στός σᾶν Ἡπειρώτης παιδαγωγός καὶ
μορφωμένος ἄνθρωπος. Καὶ τὸ ὅτι εἴχατε
τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς γράψετε γιὰ τὸ
περιοδικὸ σᾶς διακρίνει σᾶν ἄνθρωπο ποὺ
ἐνδιαφέρεται γιὰ κάθε καλὸ ποὺ γίνεται
στὴν Ἡπειρό μας. Περιμένουμε κάτι
δικό σας.

Κον Πρόεδρον Βιβλιοθήκης Κονίτσης.

Ευχαριστοῦμε θερμότατα γιὰ τὰ καλά
σας λόγια. Μὲ μεγάλη μας χαρὰ θὰ σᾶς
στέλνουμε 2 ἀντίτυπα τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΝΥΦΙΚΑ ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ

Ἐνοικιάζονται πολυτελῆ νυφικὰ ἔτοιμα
καὶ ἐπὶ παραγγελία

Α Τ Ε Λ Ι Ε

ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ ΤΣΑΛΑΜΑΝΗ

(ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΣΣΑΣ)

Χαλκοκονδύλη 52—5ος ὄροφ. Διαμ. 20 (Ὁμόνοια)

Ἀθηναί Τηλεφ. 538.207-523.529

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ

